

kundeklausuler. Det er også en anden vinkel på det.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jamen det er jo nu engang sådan, at den her forsamling er sat i verden for at lovgive. Og nu har vi fået et lovforslag fra regeringen, som Dansk Folkeparti er imod, som oppositionen er imod, som der er et konstateret flertal imod, og så har Dansk Folkeparti lavet en aftale med regeringen, hvor man siger: Vi er godt nok imod det, men hvis I vil give os et stykke papir på, at vi kigger på det en gang til efterfølgende, så støtter vi jer i at få lovforslaget igennem.

Sådan kan man da ikke lovgive. Enten må Dansk Folkeparti gå op på talerstolen og sige, at de er imod det radikale ændringsforslag og for loven, og at de støtter regeringen, eller også må man tage konsekvensen af sine handlinger og støtte det radikale ændringsforslag og stemme imod loven.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det er, fordi hr. Ole Sohn ikke hører efter, hvad jeg siger. Jeg sagde jo, at vi stemmer imod ændringsforslaget. Vi er for loven, men vi er imod det misbrug, der sker med konkurrence- og kundeklausuler, og det er det, vi skal kigge på.

For der sker misbrug, det kan hr. Ole Sohn jo lige så godt indrømme. Der sker jo et stort misbrug. Der er en forkert opfattelse af, hvordan den fungerer. Derfor er der arbejdsgivere, der underlægger medarbejderne en konkurrence- og kundeklausul, de ikke er berettigede til at underlægge dem, og der er mange arbejdere, der tror, de er underlagt en konkurrence- og kundeklausul. Det kan man lige så godt erkende, for det er fakta. Forholdene er sådan.

Kl. 9.40

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at udvalget har bedt om, at lovforslaget kommer tilbage mellem anden og tredje behandling. Det kunne måske forkorte debatten.

(Kort bemærkning).

Ida Jørgensen (RV):

Hvis det var muligt at klare det med kunde- og konkurrenceklausuler ved at få dem til at virke

med en informationskampagne, så ville Det Radikale Venstre gå ind for det. Hvis det var muligt at gå ind og ordne forholdene for de time-lønnede, som jo ingen beskyttelse har i dag, ville Det Radikale Venstre ikke gå ind og stille ændringsforslag, så ville vi acceptere, at man ophævede revisionsbestemmelserne.

Hvis det var sådan, at virksomhederne ikke kunne bruge kunde- og konkurrenceklausuler som et pressionsmiddel mod deres medarbejdere til simpelt hen at sørge for, at de bliver på virksomheden – de virker som en form for protektionisme for virksomhederne, så de kan beholde medarbejderne – hvis man kunne gå ind og modvirke det med en informationskampagne, så ville Det Radikale Venstre acceptere det, og vi ville synes, det var godt. Men det tror vi ikke på.

Derfor er vi imod, at man ophæver de her revisionsbestemmelser, og derfor ser vi frem til at få det tilbage i udvalget, og vi ville sådan ønske, at ministeren ville gå ind og sige, at det er rigtigt, at det her er et problem, som vi må gøre noget ved.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg betragter det nu ikke som et spørgsmål til mig, jeg betragter det nærmest, som om det var en lille ordførertale fra fru Ida Jørgensen.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Bent Bøgsted sagde i sit indlæg, at det her har fået et for stort omfang, også på grund af de oplevelser, som vi har haft i udvalget. Derfor synes jeg, det er en rimelig ting, at sagen kommer tilbage, og jeg synes, at det ville være rimeligt, hvis ministeren gik op på Folketingets talerstol og gav udtryk for, at han ville indkalde partierne til den fornødne drøftelse, som vi forstår at der er lagt op til, så vi kan få den her sag behandlet færdigt.

Der er jo ikke nogen, der kan være tjent med, at man kommer i den situation, at fordi man har været ansat i et stort firma, hvor der er alle kategorier af varer, så kan man overhovedet ikke finde et job nogen steder, fordi det store firma siger, at de holder sig til, at de har ret til at have de her klausuler.

Derfor ville det tjene ministeren, hvis han ville sige, at nu må vi have partierne indkaldt, vi må have det her problem løst.